

בש"פ 8159/13 - מדינת ישראל נגד לירן קולוש, אברהם עמר, עומרי וזאנה, דורין סימונס, שלום בוסאני

בית המשפט העליון
בש"פ 8159/13

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. לירן קולוש
2. אברהם עמר
3. עומרי זאנה
4. דורין סימונס
5. שלום בוסאני

בקשה להארכת מעצר המשיב 3 לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ז בשבט התשע"ד (28.1.2014)

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול
בשם המשיב 3: עו"ד זוהר ארבל

החלטה

1. בקשה להארכת מעצרו של המשיב 3 בתשעים ימים לפי סעיף 62(א) לחוק סדר דין פלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

ביום 7.3.2013 הוגשו שני כתבי אישום לבית המשפט המחוזי מרכז נגד חמשת המשיבים ושניים נוספים. אקדים ואציין כי המשיבים 1 ו-2 הסכימו למעצרו עד תום ההליכים ולהארכת המעצר, והמשיבים 4-5, הנאשמים בכתב האישום השני הקשור לפרשה, סיימו עניינם בהסדר טיעון. נותר אפוא רק עניינו של המשיב 3 (להלן: המשיב).

2. למשיב יוחסו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ניסיון ליבוא סם מסוכן בצוותא חדא לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים) עם סעיפים 25, 28 לחוק; הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) וסעיף 29

על פי האישום הראשון בכתבי האישום, שהוא האישום היחיד הרלבנטי למשיב, עובר ליום 17.5.2012 קשרו המשיבים 1-5 קשר לייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין ממקסיקו. אציין כי המשיבים 1 ו-2 היו אסירים בתקופה הרלבנטית לכתבי האישום, והצליחו ליצור קשר עם המשיבים האחרים תוך הפרת המגבלות על שיחות הטלפון ששירות בתי הסוהר התיר להם לבצע. במסגרת הקשר, שוחח המשיב 1 פעמים רבות עם המשיבים 4 ו-5 בניגוד להגבלות שהוטלו עליו. בנוסף, ביצעו המשיבים 4 ו-5 שיחות טלפון עבור המשיב 1 גם עם המשיב והמשיב 2. במסגרת הקשר, קיבל המשיב 1 מספר טלפון של אדם במקסיקו ממנו התכוון לרכוש סם מסוג קוקאין. המשיב והמשיב 2 העבירו למשיבה 4 (להלן: המשיבה) סך של 27,000 ₪ על מנת שזו תטוס למקסיקו ותרכוש שם 2 ק"ג קוקאין. המשיבה הייתה אמורה לבלוע אריזות המכילות קוקאין ולאחר מכן לטוס למדריד, שם הייתה אמורה למסור לאחר חלק מהסם ואת יתרתו לייבא ארצה. המשיב 1 הנחה את המשיבה כיצד לפעול על מנת להסוות את מטרת נסיעתה.

ביום 21.6.2012 טסה המשיבה מישראל למקסיקו. בהגיעה למקסיקו התקשרה למספר אותו קיבלה מהמשיב 1 על מנת לרכוש את הסם, אך לא נענתה. המשיבה עדכנה את המשיב 1, וזה עדכן את המשיב כי בשל העיכוב ביציאתה של המשיבה מהארץ לא ניתן לרכוש את הסם מהמקור המתוכנן. המשיב 1 יצר קשר עם המשיב 5 על מנת שיבדוק אם קיימת אפשרות אחרת לרכישת הסם. לאחר מספר ימים בהם המתינה המשיבה 4 להנחיות, ביום 27.6.2012 המשיב 5 קישר את המשיבים 1-3 עם משיבה 4 בשיחת ועידה, ובהוראתם חזרה המשיבה לישראל.

3. המשיב הסכים בסופו של יום למעצרו עד תום ההליכים. ההליך העיקרי נפתח ביום 7.3.2013, ומענה לכתב האישום נקבע ליום 2.4.2013, אולם מפאת בקשות חוזרות לדחייה של באי כוח הנאשמים לצורך לימוד חומר החקירה, ועקב קיומם של הליכי משא ומתן וגישור, בית המשפט דחה את מתן המענה פעם אחר פעם. לבסוף, ניתן על ידי המשיב מענה מפורט לכתב האישום רק ביום 23.1.2014, ובישיבה זו התיר בית המשפט לבא כוחו של המשיב 2 להשתחרר מהייצוג ולמנות לו סניגור מהסנגוריה הציבורית. התיק העיקרי קבוע בשלב זה לשתי ישיבות הוכחות ראשונות ליום 10.2.2014 וליום 13.2.2014.

מכאן הבקשה שבפני להארכת מעצרו של המשיב 3 ב-90 יום נוספים.

4. אומר בקצרה כי ענייננו בעבירת סמים אשר מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים. על דרך הכלל, הנטייה היא שלא לשחרר לחלופת מעצר בעבירות סמים, הן נוכח האופי החמור של העבירה והן מאחר שניתן לבצע את העבירה גם מהבית, בדרך של העברת הוראות בטלפון או באינטרנט (ראו, לדוגמה, בש"פ 9062/11 מדינת ישראל נ' זיתון, פסקה 5 (21.12.2011)). לכך יש להוסיף, כי למשיבהרשעות קודמות בעבירות סמים, מרמה, איומים והחזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, ובנוסף, הוא נדון לאחרונה לתשעה חודשי מאסר בבית משפט השלום באשדוד בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית (קוקאין במשקל 1 גרם וחשיש במשקל 1.175 גרם), אישום שבגיניו נעצר במקביל לתיק זה. בנוסף, תלוי ועומד כנגד המשיב מאסר בר הפעלה של תשעה חודשים.

5. למרות זאת, לא ניתן להתעלם מכך כי בחלוף למעלה מעשרה חודשים מהגשת כתב האישום, המשפט טרם התחיל, וספק אם גם שתי הישיבות היחידות שנקבעו בתיק לחודש פברואר, אכן יתקיימו במועד, מאחר שבא כוחו של

נאשם 2 השתחרר אך לאחרונה מהייצוג. המשיבים 1-2 הם ממילא אסירים, אין להם כל אינטרס בקידום הליכי המשפט או בהגעה להסדר טיעון, הם נאשמים גם באישום נוסף, אך עניינו של המשיב 3 כרוך בעניינם. על פניו, נראה כי המשפט עשוי להתארך עוד זמן רב וללא ספק תידרשנה הארכות נוספות. בהתחשב באורך הצפוי של המשפט; בהתחשב בכך שהמשיב לא היה הגורם הדומיננטי בקשר בהשוואה למשיבים 1-2; ובהתחשב בטענתו של המשיב כי בתיקים אחרים בהם היה עצור, הוא שהה כשנתיים במעצר בית ללא הפרה כלשהי מצידו - בהתחשב בכל אלה, אני סבור כי יש לבחון את האפשרות לחלופת מעצר הדוקה בעניינו.

6. אשר על כן, אני מורה על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב לבחינת חלופת מעצר מתאימה. לאחר שיתקבל התסקיר, יבחן בית המשפט המחוזי את טיב חלופת המעצר.

בכפוף לאמור לעיל, ובהמשך להחלטתי מיום 5.12.2013, אני נעתר בשלב זה לבקשה ומאריך מעצרו של המשיב ב-90 יום החל מיום 7.12.2013 או עד להחלטה אחרת של בית המשפט המחוזי לאחר קבלת תסקיר מבחן, המוקדם מבין השניים.

ניתנה היום, כ"ט בשבט התשע"ד (30.1.2014).

שׁוֹפֵט